

Список використаних джерел

1. Закон України «Про відходи»/Довідник з питань економіки та фінансування природоохоронної діяльності. - К : Геопринт, 2000 - С. 44 -46.
2. Перспективы получения цветных и редких металлов из технологических отходов Украины / Под ред. Л.С. Галецкого, И.О. Бента- К: Знання, 1994. -30 с.
3. Пляцук Л.Д. Процессы и аппараты природоохранных технологий. Георгические основы / Л.Д.Пляцук, Л.Л.Гурец. - Суми: «Университетская книга», 2011. -284- с.
4. Реагентная утилизация отработанных никель-цинковых щелочных аккумуляторов / Проценко А.В., Дмитриков В.П., Гуляев В.М. // Экология ЦЧО РФ (Россия). - 2008. - №1- 2 (20-21). -С.7-12.
5. Яворський В. Т. Утилізація цінних компонентів із відпрацьованих малих джерел електричного струму /В. Т. Яворський, Г. Г. Зозуля, Р. Л. Буклів// Вісник нац. університету "Львівська політехніка" . - 2014. - №787: Хімія, технологія речовин та їх застосування - С 117-121.

ОСОБЛИВОСТІ НОРМУВАННЯ РИЗИКІВ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

*Дрозжчана О.У.,
старший викладач*

*Дудник В.В.,
кандидат технічних наук, старший викладач*

Нормативна база ризиків надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру) спирається на два основних нормативних рівні ризиків: мінімально можливий і гранично припустимий. Прийнятним є ризик, менший або рівний гранично припустимому рівню ризику, а мінімально можливим — той рівень, нижче від якого зниження ризику є економічно недоцільними. Орієнтиром для визначення рівнів прийнятного ризику в Україні є значення ризиків, прийняті у розвинених країнах: мінімально можливий ризик - не більше за $1 \cdot 10^{-6}$; гранично припустимий - менший за $1 \cdot 10^{-4}$.

Для кожної галузі економіки, небезпечної виробничої діяльності, території, типу техногенного чи природного об'єкту визначають свої нормативи мінімально можливого та прийнятного ризиків, які повинні перебувати в межах, аналогічних загальнонаціональним значенням. Нормування ризиків надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру спрямовують на формування принципово нового типу відносин між суб'єктами господарювання, функціональним призначенням яких є гарантування безпечного розвитку українського суспільства. За визначеною методикою визначають порядок проведення аналізу безпеки та оцінки ризику об'єктів підвищеної безпеки, встановлюють методичні принципи, терміни і поняття аналізу ризику, критерії прийнятих ризиків та їх рівні.

Методика призначена для:

- розробки декларації безпеки об'єктів підвищеної безпеки;
- прийняття рішень щодо розташування та експлуатації об'єктів підвищеної безпеки;
- розробки заходів щодо запобігання аваріям та підготовки до реагування на них;

- визначення обсягу відповідальності та страхових тарифів під час страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарської діяльності за шкоду, що може бути заподіяна аваріями на об'єктах підвищеної безпеки, відповідно до вимог Закону України «Про об'єкти підвищеної безпеки» та Закону України «Про страхування».

Аналізують безпеку та умови виникнення аварій тільки для тих небезпек, що пов'язані з порушенням умов безпечної експлуатації об'єкта.

По кожному об'єкту підвищеної безпеки аналізують технологічне середовище і наявність у ньому небезпечних речовин. Їхні фізико-хімічні, хімічні, теплофізичні та інші властивості, наведені в науково-технічній, 65 довідковій і нормативно-технічній літературі, що свідчать про їхню безпеку [1].

В усіх випадках виділяють речовини з небезпечними властивостями відповідно до категорій небезпечних речовин, встановлених Нормативами порогових мас небезпечних речовин для ідентифікації об'єктів підвищеної безпеки. Визначають режими та відхилення в технологічній системі, що є причиною виникнення умов, за яких можлива реалізація небезпечних властивостей речовин.

На підставі аналізу можливих відхилень виявляють небезпечні події, що призводять до виникнення та розвитку аварій (події, що ініціюють аварії).

Для оцінки ризику (ймовірності) виникнення аварій для кожної події, що ініціює аварію на потенційному її джерелі, оцінюють імовірність її реалізації протягом року [2].

В останні десятиліття в більшості промислово розвинених країн відбувається перехід від жорсткого нормування вимог пожежної безпеки під час проектування будинків і споруд до гнучкого або об'єктивно орієнтованого. Сутність цього підходу полягає в тому, що встановлюють цілі, яким повинна відповідати система пожежної безпеки об'єкта, але не регламентують проектних рішень для їх досягнення. Тим самим до мінімуму зводять обмеження в улаштуванні об'єкта, стимулюють використання нових підходів до гарантування пожежної безпеки і в кінцевому підсумку забезпечують вищу економічну ефективність проектних рішень.

Список використаних джерел

1. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду(контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки» від 29.02.2012р. №306.
2. Концепція управління ризиками виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру), схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.01.2014р. №37-р 3 Наказ Міністерства праці та соціальної політики України «Про затвердження методики визначення ризиків та їх прийнятих рівнів для декларування безпеки об'єктів підвищеної безпеки» від 04.12.2002р. № 637.